

SXEDIO.35B

3/16.3. 1911: ΟΙ ΚΥΡΗΝΕΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΚΙΤΙΑΚΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1911

Μετά τη συμφωνία των Κιτιακών και των Κυρηνειακών με την οποία διασφαλίστηκε τουλάχιστον ότι δήμαρχος της Λευκωσίας θα εκλεγόταν οπωσδήποτε Έλληνας οι δυο παρατάξεις προχώρησαν στις αποφάσεις τους και ανακοίνωσαν τα στελέχη των συνδυασμών τους που ήταν ήδη έτοιμοι.

Το συνδυασμό των Κυρηνειακών αποτέλεσαν σύμφωνα με την "Πατρίδα" (3/16 Μαρτίου 1911) η ραχοκοκαλιά του Κόμματος μαζί με μερικούς νέους: Πασχάλης Κωνσταντινίδης, Αχιλλέας Λιασίδης, Ιωάννης Βεργόπουλος, Αγησίλαος Αρτέμης, Χριστόδουλος Μιχαηλίδης, και Αχιλλέας Μαρκίδης.

Το συνδυασμό των Κιτιακών αποτελούσαν κι εδώ πάλιν παλαιοκομματική και νέοι υποψήφιοι: Αντώνιος Θεοδότου, Νικόλαος Δέρβης, Ν. Ιακωβίδης, Κ. Σ. Λοϊζίδης, Γ. Χριστοδουλίδης και Ζ. Ι. Ζαχαριάδης.

Σύμφωνα με την "Πατρίδα" υπέβαλε ορφανήν υποψηφιότητα (ανεξάρτητη) ο γιατρός Π. Λεοντιάδης.

Δικαίωμα ψήφου (κατάλογος χριστιανών) είχαν 1040 ψηφοφόροι, από τους οποίους οι 936 ήσαν Έλληνες, 45 Αρμένιοι, 30 Αγγλοι και 20 Καθολικοί.

Οι Κυρηνειακοί με επιεφαλής το Λιασίδη υπόσχονταν θαύματα, αν ο λαός τους αναδείκνυε διά της ψήφου του.

Έτσι στις 10/23 Μαρτίου η "Πατρίς" του Λιασίδα τόνιζε σε άρθρο της:

"Προς τας κάλπας.

Ο μέγας της Ελλάδος Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας, του οποίου την αξίαν μετά την δολοφονίαν ανεγνώρισαν ως συνηθίζομεν πάντοτε να κάμνωμεν ημείς οι Έλληνες, διδάσκων την ιερότητα της ψήφου, περιέλαβεν άπασαν την σημασίαν και αξίαν

της εν τω εξής όρκω τον οποίον ωρκίζοντο οι τότε εκλογείς:

"Εν ονόματι της Παναγίας και ομοουσίου και αδιαιρέτου τριάδος ορκίζομαι ενώπιον του θυσιαστηρίου του θεού τη αληθεία, να μη δώσω την ψήφον μου ούτε διά φιλίαν, ούτε διά μίσος ούτε διά φόβον ζημίας ούτε δι' ελπίδα προσωπικού κέρδους, αλλά κατά την συνείδησιν μου και χωρίς καμμίαν προσωποληψίαν".

Σήμερον βεβαίως οι ψηφοφόροι καλούμενοι προ της κάλπης δεν υποχρεούνται υπό του νόμου να ορκισθώσιν ή τον ανωτέρω ή άλλον τινά όρκον, αλλ' αφήνονται ελεύθεροι να ψηφίσωσιν οιαδήποτε πρόσωπα θεωρούσιν ικανά να αντιπροσωπεύσωσι τον λαόν επαξίως και να εξυψώσωσι τα συμφέροντα του. Εάν συλλογισθή τις όμως την αξίαν της ψήφου και τα αποτελέσματα τα οποία έχει αύτη, όταν παρουσιασθή να ψηφίση δεν θα ρίψη μηχανικώς την ψήφον του πριν εν τη ψυχή του ψιθυρίση έναν όρκον παρόμοιον προς τον ανωτέρω.

Η ψήφος είνε δικαίωμα του ελευθέρου πολίτου, του χρηστού ανθρώπου και του ευσυνειδήτου και φιλοπάτριδος προσώπου. Δι' αυτής λαμβάνει μέρος εις την διοίκησιν των της πατρίδος. Οι στερούμενοι δε του τοιούτου πολιτικού δικαιώματος, διά τινα αιτίαν εκηρύττοντο υπό των αρχαίων Ελλήνων άτιμοι. Τοσαύτην σημασίαν απέδιδον εις την ψήφον οι προγόνοι ημών και τοσαύτην πρέπει να αποδώσωμε και ημείς οι νεώτεροι Έλληνες, διότι αυτή κανονίζει την τύχην μας και από αυτήν εξαρτάται να εκλεγώσιν άνδρες, οίτινες έχουσι την ικανότητα να κατορθώσωσιν ότι συμφέρει εις τον λαόν.

Χάριν του γενικού τούτου συμφέροντος είνε δίκαιον και πρόπον να θυσιάζηται παν άλλο προσωπικόν συμφέρον, παν αίσθημα φιλίας, πας συγγενικός δεσμός εφ' όσον ταύτα δεν συνενώνονται μετά της κοινής ωφελείας, την οποίαν πας φιλόπατρις καθήκον έχει να μη παραμερίζη, αλλά να έχη πάντοτε υπ' όψει.

Οι άνδρες οι αποτελούντες τον συνδυασμό τον εν τω φύλλω τούτω αναγραφόμενον (Πασχάλης, Αρτέμης Μιχαηλίδης, Μαρκίδης, Βεργόπουλος και Λιασίδης) τυγχάνουσι πρόσωπα πολλαπλώς εις την κοινότητα ημών παρασχόντα υπηρεσίας και παρέχουσι πάσαν εγγύησιν θα εργασθώσι μετά δραστηριότητος υπέρ της πόλεως της οποίας αι ανάγκαι και ελλείψεις είναι πολλάί. Διαπνεόμεθα πάντες υπό της ευγενούς ιδέας ως άλλως τε είνε εις θέσιν να γνωρίζη το κοινόν να συντελέσωμεν εις την ανύψωσιν του δήμου Λευκωσίας.

Όταν λοιπόν ο ψηφοφόρος σταθή προ της κάλπης, πρέπει να λησμονήση όλα και να ενθυμηθή μόνον το συμφέρον της πόλεως του και επομένως να ψηφίση μόνον εκείνους τους οποίους θεωρεί ως ικανωτέρους και εργασθώσι υπέρ των συμφερόντων του δήμου. Το νοήμον κοινόν της Λευκωσίας αντιλαμβάνεται την αξίαν του συνδυασμού εις ον ανήκομεν και ικανόν είνε να κρίνη εκ των προτέρων κατά πόσον δύναται ούτος να πραγματοποιήση τας ελπίδας του.

(Μεταγλώττιση)

"Προς τις κάλπες.

Ο μεγάλος κυβερνήτης της Ελλάδος Ιωάννης Καποδίστριας του οποίου την αξία μετά τη δολοφονία ανεγνώρισαν ως συνηθίζομε πάντοτε να κάμνομε εμείς οι Έλληνες, διδάσκοντες την ιερότητα της ψήφου περιέλαβε όλη τη σημασία και αξία της στον εξής όρκο στον οποίο ορκίζονταν οι τότε εκλογείς:

"Στο όνομα της Παναγίας και ομοούσιας και αδιαίρετης τριάδας ορκίζομαι ενώπιον του θυσιαστηρίου του θεού να μη δώσω την ψήφον μου ούτε για φιλία, ούτε για μίσος ούτε για φόβο ζημιάς ούτε για ελπίδα να έχω προσωπικό κέρδος, αλλά κατά τη συνείδησή μου και χωρίς καμμιά προσωποληψία".

Σήμερα βεβαίως οι ψηφοφόροι καλούμενοι ενώπιον της κάλπης δεν υποχρεούνται από το νόμο να ορκισθούν στον ανωτέρω ή άλλο όρκο, αλλ' αφήνονται ελεύθεροι να ψηφίσουν οποιαδήποτε πρόσωπα θεωρούν ικανά να αντιπροσωπεύσουν το λαό επάξια και να

εξυψώσουν τα συμφέροντα του. Εάν συλλογισθεί κάποιος όμως την αξία της ψήφου και τα αποτελέσματα, τα οποία έχει αυτή, όταν παρουσιασθεί να ψηφίσει δεν θα ρίψει μηχανικά την ψήφο του πριν ψιθυρίσει στην ψυχή του έναν όρκο παρόμοιο προς τον ανωτέρω.

Η ψήφος είναι δικαίωμα του ελεύθερου πολίτη, του χρηστού ανθρώπου και του ευσυνείδητου και φιλοπάτριδος προσώπου. Με αυτή λαμβάνει μέρος στη διοίκηση της πατρίδας. Οι στερούμενοι δε του πολιτικού αυτού δικαιώματος, για κάποια αιτία κηρύσσονταν άτιμοι από τους αρχαίους Ελληνες. Τόση σημασία απέδιδαν στην ψήφο οι πρόγονοι μας και τόση πρέπει να αποδώσουμε και εμείς οι νεότεροι Ελληνες, διότι αυτή κανονίζει την τύχη μας και από αυτήν εξαρτάται να εκλεγούν άνδρες, οι οποίοι έχουν την ικανότητα να κατορθώσουν ότι συμφέρει στο λαό.

Για χάρη του γενικού αυτού συμφέροντος είναι δίκαιο και πρέπει να θυσιάζεται κάθε άλλο προσωπικό συμφέρο, κάθε αίσθημα φιλίας, κάθε συγγενικός δεσμός εφόσο αυτά δεν συνενώνονται με την κοινή ωφέλεια, την οποία κάθε φιλόπατρις έχει καθήκο να μη παραμερίζει αλλά να έχει πάντοτε υπόψη.

Οι άνδρες που αποτελούν το συνδυασμό αυτών που αναγράφονται στο παρόν φύλλο (Πασχάλης, Αρτέμης Μιχαηλίδης, Μαρκίδης, Βεργόπουλος και Λιασίδης) τυγχάνουν πρόσωπα που έδωσαν πολλαπλές υπηρεσίες στην κοινότητα μας και παρέχουν κάθε εγγύηση θα εργασθούν με δραστηριότητα υπέρ της πόλης της οποίας οι ανάγκες και ελλείψεις είναι πολλές. Διαπνεόμαστε όλοι από την ευγενή ιδέα όπως άλλωστε είναι σε θέση να γνωρίζει το κοινό να συντελέσουμε στην ανύψωση του δήμου Λευκωσίας.

Όταν λοιπόν ο ψηφοφόρος σταθεί ενώπιον της κάλπης, πρέπει να λησμονήσει όλα και να ενθυμηθεί μόνο το συμφέρο της πόλης του και επομένως να ψηφίσει μόνο εκείνους τους οποίους θεωρεί ως ικανότερους και εργασθούν υπέρ των συμφερόντων του δήμου. Το νοήμον κοινό της Λευκωσίας αντιλαμβάνεται την αξία του συνδυασμού στον οποίο ανήκουμε και είναι ικανό να κρίνει εκ των προτέρων

κατά πόσο μπορεί αυτός να πραγματοποιήσει τις
ελπίδες του".